

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a Mgr. Václava Trajera ve věci

žalobce: **J. Č.**,
bytem „X“,

proti
žalovanému: **Ministerstvo pro místní rozvoj**,
sídlem Staroměstské náměstí 6, 110 15 Praha 1,

za účasti osob
zúčastněných
na řízení: 1) **A. M.**,
2) **F. M.**,
oba bytem „X“,
zastoupeni advokátkou JUDr. Radkou Procházkovou,
sídlem Masarykova 43, 400 01 Ústí nad Labem,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 1. 2015, č. j. MMR-19671/2014-83/1339,

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 29. 1. 2015, č. j. MMR-19671/2014-83/1339, a rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu ze dne 19. 3. 2014, č. j. 425/UPS/2010-30, se **pro vady řízení zrušují a věc se vrací žalovanému** k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 3 000 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 1. 2015, č. j. MMR-19671/2014-83/1339, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a bylo potvrzeno rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 19. 3. 2014, č. j. 425/UPS/2010-30, kterým byla výrokem I. dodatečně stavebnici A. M. [osobě zúčastněné na řízení 1)] povolena stavba „Sklad k uskladnění hospodářských strojů a jejich příslušenství pro obhospodařování zemědělských pozemků, včetně betonové jímky, obsahující zděný objekt se sedlovou střechou o půdorysném rozměru 15,05 x 4,60 m a výšce 5,00 m, a jímku z monolitického betonu DN 81 cm a hloubky 1 m u severní strany skladu, sloužící k zachycování dešťové vody ze střechy skladu na pozemku p. č. „X“ v k. ú. „X““ a výrokem II. povoleno užívání předmětné stavby. Současně se žalobce domáhal zrušení i výše uvedeného rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

Žaloba

2. Žalobce namítal, že došlo k nepřipustnému zúžení předmětu řízení, kdy byl uveden ve výroku prvostupňového rozhodnutí jiný okruh staveb, než o kterém se vedlo celé předchozí řízení. Původně se vedlo řízení o souboru nepovolených staveb pod označením „Sklad k uskladnění hospodářských strojů a jejich příslušenství pro obhospodařování zemědělských pozemků stavebníka na st. p. č. „X“ v k.ú. „X“, zpevněná plocha v blízkosti stavby skladu na p. p. č. „X“ a „X“ v k.ú. „X“, jímka (včetně propojovacího kanalizačního potrubí) na p. p. č. „X“ v k.ú. „X“ a propustek z nerez oceli včetně odvodňovacího příkopu na p. p. č. „X“ v k.ú. „X““. Správní orgán I. stupně však rozhodl pouze o jediné nepovolené stavbě, a to skladu k uskladnění hospodářských strojů a jejich příslušenství pro obhospodařování zemědělských pozemků, včetně betonové jímky. Dle žalobce nebylo rozhodnuto o nepovolených stavbách vedených pod názvem „zpevněná plocha v blízkosti stavby skladu na p. p. č. „X“ a „X“ v k.ú. „X“ a propustek z nerez oceli včetně odvodňovacího příkopu na p. p. č. „X“ v k.ú. „X““.
3. Žalobce zdůraznil, že správní orgán I. stupně po provedení atrakce kromě několikaleté nečinnosti nenavázal na vůči stavebnici již vážně a zcela srozumitelně provedené úkony stavebního úřadu Magistrátu města Ústí nad Labem spočívající ve výzvě k podání žádosti o dodatečné povolení všech staveb souboru včetně doložení dokumentace staveb v rozsahu jako ke stavebnímu povolení, včetně statického posouzení, předložení nových vyjádření dotčených orgánů a prokázání, že stavba není v rozporu s veřejným zájmem, a to přestože v poučení výzvy původního stavebního úřadu bylo uvedeno, že pokud tak stavebnice neučiní do 31. 8. 2010, bude přikročeno k nařízení odstranění všech staveb. Při svém postupu správní orgán I. stupně odkazoval na nově zjištěné skutečnosti, zejména na obsah přípisu Magistrátu města Ústí nad Labem, odboru životního prostředí, který dle žalobce nesouvisel s vlastním předmětem řízení, ale dotýkal se několika dalších nepovolených staveb téže stavebnice na týchž pozemcích, a na výsledek ohledání ze dne 29. 8. 2013. Z uvedených podkladů však dle žalobce žádné nové skutečnosti, které by odůvodňovaly změnu vymezení předmětu řízení, nevyplývají. Žalobce trval na tom, že správní orgány při

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

svém postupu porušily ustanovení § 3 odst. 3 a 4 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), (dále jen „správní řád“).

4. Dále žalobce namítal, že ze strany správního orgánu I. stupně došlo k vykázaní žalobce z účasti při ohledání souboru nepovolených staveb prováděného dne 29. 8. 2013 v rozporu s ustanovením § 33 správního řádu. Tímto postupem mu bylo jako účastníkovi řízení upřeno právo navrhopat důkazy a jejich doplnění a právo klást stavebnici jako svědkovi otázky při místním ohledání. Na nezákonnosti postupu správního orgánu dle jeho mínění nemůže nic změnit skutečnost, že následně byl protokol z místního ohledání žalobci předložen k seznámení a on se k němu následně písemně vyjádřil. Žalobce zdůraznil, že požadavek opakování ohledání za jeho účasti s umožněním uplatnění jeho práv uplatnil již v rámci správního řízení.
5. Žalobce dále poukázal na skutečnost, že správní orgán I. stupně se necítil být vázán právním názorem vysloveným odvolacím správním orgánem v předchozím průběhu správního řízení a v řízení záměrně účelově postupoval v rozporu s tímto názorem odvolacího orgánu. Žalobce trval na tom, že správní orgány nenavázaly na procesní stav, kdy stavebnice ke dni 31. 8. 2010 znovu promeškala splnění výzvy stavebního úřadu. Dle žalobce mělo být následně nařízeno bez dalšího v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), (dále jen „stavební zákon“), odstranění celého souboru staveb. Správní orgán I. stupně dodatečně povolil stavbu pod názvem „Sklad k uskladnění hospodářských strojů a jejich příslušenství pro obhospodařování zemědělských pozemků, včetně betonové jímky“, aniž by stavebnice splnila výzvu stavebního úřadu Magistrátu města Ústí nad Labem ze dne 22. 1. 2010, dle které byla povinna předložit nová stanoviska dotčených orgánů (Správy chráněné krajinné oblasti České středohoří a odboru životního prostředí Magistrátu města Ústí nad Labem) a novou komplexní projektovou dokumentaci ke „skladu“, kde bude uveden účel u jednotlivých místností a jejíž součástí bude statický výpočet (posouzení provedených konstrukcí). V předmětné výzvě mělo být uvedeno, že se v případě dokumentace nesmí jednat pouze o dokumentaci skutečného provedení stavby. Žalobce uvedl, že nepředloženou dokumentaci správní orgán I. stupně nahradil konstatováním v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, že dodatečně povolovaná stavba je stará nejméně 13 let a dosud nespadá, tudíž je v dobrém technickém stavu. Dále správní orgán I. stupně konstatoval, že stavebnice doložila projektovou dokumentaci skutečného stavu vypracovanou oprávněnou osobou a že se šetřením neprokázalo, že by docházelo k zásahům stavebnice do nemovitostí žalobce. Na tomto místě žalobce zdůraznil, že kromě zmatečného ohledání se žádná další šetření neprováděla. Žalobce trval na tom, že v důsledku černých staveb na pozemku stavebnice dochází k imisím vod na jeho pozemek. Stavebnice svádí uměle vybudovanými stavbami k odvodnění jejich pozemků znečištěné vody na pozemky žalobce a do jeho staveb.
6. Dále žalobce poukazoval, že správní orgán I. stupně měl k dispozici spis odvolacího orgánu, do kterého nahlížel a použil z něho listiny, aniž by před vydáním správního rozhodnutí účastníkům sdělil, že k tomu přikročí. Dle žalobce je nepřípustné, aby správní orgán I. stupně měl k dispozici přístup k správnímu spisu odvolacího orgánu. Současně zdůraznil, že v rámci řízení nesmí docházet ke konzultacím s úředními osobami odvolacího orgánu, které budou vyřizovat případné odvolání ve druhém stupni.

Vyjádření žalovaného

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

7. Žalovaný konstatoval, že žalobní body směřující proti prvostupňovému rozhodnutí a řízení před prvostupňovým orgánem jsou totožné jako námitky uplatněné v odvolání. Proto ve vztahu k těmto žalobním bodům odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí.
8. Ve vztahu k námitkám směřujícím proti samotnému žalobou napadenému rozhodnutí žalovaný uvedl, že nemůže souhlasit se žádnou z uplatněných námitek. V odvolacím řízení postupoval v souladu s ustanovením § 59 odst. 1 správního řádu, dle kterého odvolací orgán přezkoumá napadené rozhodnutí v celém rozsahu; je-li to nutné, dosavadní řízení doplní, popřípadě zjištěné vady odstraní. Zdůraznil, že ve svém rozhodnutí se mohl zabývat toliko námitkami žalobce, které směřovaly proti prvostupňovému rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, ze dne 19. 3. 2014, č. j. 425/UPS/2010-30. Odvolací námitky směřující proti postupu a jiným rozhodnutím správních orgánů považoval za irelevantní, neboť směřovaly mimo předmět řízení.
9. Dále žalovaný konstatoval, že krajský úřad atrahoval řízení o odstranění stavby, která byla označena jako soubor staveb „Sklad k uskladnění hospodářských strojů a jejich příslušenství pro obhospodařování zemědělských pozemků stavebníka na st. p. č. „X“ v k.ú. „X“, zpevněná plocha v blízkosti stavby skladu na p. p. č. „X“ a „X“ v k.ú. „X“, jímka (včetně propojovacího kanalizačního potrubí) na p. p. č. „X“ v k.ú. „X“ a propustek z nerez oceli včetně odvodňovacího příkopu na p. p. č. „X“ v k.ú. „X“. Správní orgán I. stupně následně po atrakci činil další úkony za účelem objasnění skutečného stavu předmětné věci, tedy i za účelem objasnění rozsahu předmětné stavby, aby jeho rozhodnutí vycházelo ze spolehlivě zjištěného stavu věci. Za tím účelem provedl dne 29. 8. 2013 ohledání na místě předmětné stavby. O ohledání sepsal protokol, ve kterém náležitě popsal předmět ohledání, osoby přítomné při ohledání a výsledek ohledání. S ohledem na skutečnosti zjištěné při ohledání žalovaný trval na tom, že ze strany správního orgánu I. stupně nedošlo k nerespektování závazného právního názoru odvolacího orgánu vysloveného v jeho posledním zrušujícím rozhodnutí, ale trval na tom, že ve vztahu k vymezení předmětu řízení vycházel správní orgán I. stupně při novém projednání věci z nově zjištěného skutkového stavu a že své závěry náležitě odůvodnil. Dle žalovaného tedy správní orgán I. stupně nepochybil, pokud se ve výroku rozhodnutí nezabýval zpevněnou plochou před objektem skladu, propustkem z nerez oceli, příkopem a stružkou. Dále žalovaný popsal, co vše posuzoval správní orgán I. stupně, když shledal, že posuzovaná stavba, která je dle jeho názoru předmětem tohoto řízení, není v rozporu s územně plánovací dokumentací, s cíli a záměry územního plánování, s obecnými technickými požadavky na výstavbu, technickými požadavky na stavby a se zájmy chráněnými stavebním zákonem. Dále pak žalovaný uvedl, že ponechává na úvaze soudu, nakolik je argumentace žalobce dostatečná a průkazná, či zda odůvodňuje zrušení žalobou napadeného rozhodnutí.
10. Dále žalovaný uvedl, že k námitce, že správní orgán I. stupně manipuloval se spisem odvolacího orgánu, se nemůže vyjádřit. K námitce žalobce, ve které poukazoval na skutečnost, že se krajský úřad o výsledku konkrétního připravovaného rozhodnutí ve věci nesmí radit s úředními osobami odvolacího orgánu, žalovaný uvedl, že k takovému postupu v daném řízení nedošlo.
11. Žalovaný na závěr svého vyjádření konstatoval, že se domnívá, že žalobce neuvedl skutečnosti svědčící závěru, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

s právními předpisy nebo že žalobce byl zkrácen na právech, která mu přísluší, takovým způsobem, že to mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí.

Replika žalobce

12. Na vyjádření žalovaného reagoval žalobce obsáhlou replikou. Žalobce zdůraznil, že problematikou oprávněnosti námitek účastníka řízení v řízení o odstranění souboru nepovolených staveb se zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 11. 11. 2014, č. j. 6 As 207/2014-36. Dále zdůraznil, že stavebnici tížilo důkazní břemeno ve vztahu k prokázání skutečnosti, že dodatečně povolované stavby nejsou v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu a s veřejným zájmem chráněným zvláštním právním předpisem. Zdůraznil, že stavebnice se v rámci správního řízení nikterak nevypořádala s otázkou negativního vlivu předmětného souboru staveb na nemovitosti žalobce. Zdůraznil dále, že se s touto otázkou nevypořádaly ani správní orgány a že v rámci stavebního řízení ze strany stavebnice nebyla předložena dokumentace odpovídající požadavkům stavebního řízení, která by dokládala, že stavebnicí pořízené stavby nebudou mít nepříznivý vliv na nemovitosti žalobce.
13. Žalobce zdůraznil, že správní orgány se s poukazem na nové hodnocení charakteru určitých částí souboru staveb pořízených stavebnicí bez stavebního povolení odmítly zabývat jeho námitkami v rámci stavebního řízení a nerespektovaly závazné názory vyslovené odvolacím orgánem v rámci předcházejícího řízení. Následně v replice žalobce předložil obsáhlou argumentaci, která směřovala k doložení, že celý soubor staveb zbudovaných stavebnicí je nutno posuzovat jako celek tak, jak to činily správní orgány v předcházejícím průběhu správního řízení.
14. Následně žalobce podrobně zrekapituloval dosavadní průběh správního řízení vedeného již od roku 1999.
15. Dále žalobce v replice uvedl, že očekává, že soud vysloví nicotnost rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 9. 2011, č. j. 26368/2011-83/1820, kterým bylo rozhodnuto v otázce podjatosti Ing. M. K.

Vyjádření osob zúčastněných na řízení

16. Osoby zúčastněné na řízení předložily soudu společné vyjádření. Dle jejich názoru není předmětná žaloba důvodná. Zejména poukazovaly na skutečnost, že žalobce není k jejímu podání aktivně legitimován, neboť s ním správní orgány neměly jednat jako s účastníkem správního řízení, a současně z důvodu, že předmětná žaloba neobsahuje žádná tvrzení o tom, že by postupem správních orgánů došlo ke zkrácení žalobce na jeho právech tak, že by to mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí.
17. Osoby zúčastněné na řízení trvaly na tom, že pokud došlo k porušení některých práv postupem správních orgánů, pak to byla práva stavebnice, neboť stavební řízení trvalo cca 14,5 roku, ačkoliv správním orgánům byly předloženy doklady potřebné k tomu, aby o žádosti stavebnice bylo rozhodnuto v zákonem stanovených lhůtách. Délku řízení považují za zcela nepřiměřenou tomu, že předmětem řízení je drobná stavba plnící doplňkovou funkci k domu pro bydlení, která má rozměry 15 m délky, 4,6 m šířky a výšku 5 m.
18. Osoby zúčastněné na řízení vyslovily názor, že předmětná žaloba by měla být odmítnuta pro nedostatek aktivní žalobní způsobilosti žalobce nebo zamítnuta jako nedůvodná.

Posouzení věci soudem

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

19. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
20. Primárně se zabýval soud otázkou, kterou vznesly ve svém vyjádření osoby zúčastněné na řízení, zda jsou splněny podmínky pro meritorní projednání žaloby, tedy zda žalobce je aktivně legitimován k podání předmětné žaloby. Osoby zúčastněné na řízení trvaly na tom, že žalobce není nadán aktivní žalobní legitimací, neboť nebyl účastníkem předmětného stavebního řízení, přestože s ním jako s účastníkem správní orgány jednaly. K otázce účastenství žalobce v předmětném správním řízení se podrobně vyjádřil žalovaný na straně 8 žalobou napadeného rozhodnutí. Žalovaný dospěl s odkazem na ustanovení § 97 odst. 1 stavebního zákona k závěru, že žalobci svědčí účastenství v předmětném správním řízení z titulu přímého dotčení jeho vlastnických nebo jiných práv k sousedním pozemkům a stavbám na nich. Přitom zdůraznil, že sousedními pozemky nelze rozumět výlučně mezující sousední pozemky. Žalobce v celém předcházejícím správním řízení uplatňoval námitky, ze kterých vyplývalo, že se cítil být předmětnými stavbami a důsledky vyvolanými provedením těchto staveb na pozemcích stavebnice dotčen na svých právech. Z výše uvedených důvodů jej považovaly správní orgány za účastníka správního řízení. Soud neshledal důvod pro to, aby se s uvedenými závěry žalovaného neztotožnil. Jako účastník správního řízení pak žalobce dle soudu disponoval aktivní žalobní legitimací dle § 65 odst. 2 s. ř. s. jako účastník řízení, který tvrdí, že postupem správního orgánu byl zkrácen na právech, takovým způsobem, že to mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí. Proto soud přistoupil k meritornímu přezkumu předmětné žaloby.
21. V rámci meritorního přezkumu se nejdříve soud zabýval námitkou žalobce, ve které poukazoval na porušení jeho práv v důsledku vyloučení jeho účasti při ohledání staveb umístěných na pozemcích stavebnice. Ve správním spise je založen protokol ze dne 29. 8. 2013 o ohledání na místě stavby „Sklad k uskladnění zemědělských strojů a jejich příslušenství pro obhospodařování zemědělských pozemků stavebníka na st. p. č. „X“ v k. ú. „X“, zpevněné plochy v blízkosti stavby skladu na p. p. č. „X“ a „X“ v k. ú. „X“, jímky (včetně propojovacího kanalizačního potrubí) na p. p. č. „X“ v k. ú. „X“ a propustku z nerez oceli včetně odvodňovacího příkopu na p. p. č. „X“ v k. ú. „X“. Toto ohledání se konalo za účelem zjištění skutečného stavu předmětné stavby. Žalobce je na začátku protokolu uveden mezi osobami, které byly přítomny ohledání. V samotném textu protokolu je pak uvedeno, že paní M. nesouhlasí, aby se ohledání účastnili žalobce se ženou s tím, že nejsou účastníky řízení. Svůj požadavek zdůvodnila tím, že by jejich účastí na ohledání došlo k porušení lidských práv, neboť rodina paní M. je žalobcem a jeho ženou obtěžována a napadána. V protokolu je rovněž zachyceno, že žalobce a jeho žena se ohradili, že jsou účastníky řízení, a namítli, že paní M. [osoba zúčastněná na řízení 1)] ztěžuje postup řízení tím, že maří provedení ohledání za jejich účasti. Navrhli, aby byla

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

paní M. udělena pořádková pokuta. Zároveň označili za nepravdivé tvrzení, že verbálně napadají paní M. Dále v protokolu následují zjištění provedená v rámci ohledání předmětných staveb a údaj, že žalobce a jeho žena odmítli protokol podepsat s tím, že se k obsahu vyjádří následně.

22. Mezi účastníky není sporu o skutečnosti, že žalobce a jeho žena nebyli účastni při provádění předmětného ohledání, ačkoli to výslovně z protokolu o místním ohledání nevyplývá. Správní orgán I. stupně v prvostupňovém rozhodnutí k předmětné věci uvedl, že stavebnice a vlastník pozemku s ohledáním souhlasili, ale nesouhlasili s přítomností manželů Č. na svých pozemcích a ve své stavbě. Správní orgán I. stupně vyslovil závěr, že neměl možnost donutit stavebnici a vlastníka pozemků ke strpění přítomnosti manželů Č. při ohledání, neboť svojí výhradou stavebnice a vlastník pozemků neodmítali provedení ohledání, pouze nesouhlasili s přítomností žalobce a jeho ženy. Správní orgán I. stupně zdůraznil, že následně byli žalobce a jeho žena s výsledkem ohledání seznámeni, dostali možnost se k němu vyjádřit a této možnosti i využili.
23. Zásadní otázkou tedy zůstává, zda lze považovat provedené ohledání za procesní postup provedený v souladu se zákonem za situace, kdy se žalobce k provedení ohledání dostavil, ale správní orgán respektoval žádost stavebnice a majitele pozemků a nepřipustil žalobce k účasti na samotném ohledání předmětných staveb. V ustanovení § 38 odst. 3 správního řádu je uvedeno, že k místnímu ohledání přizve správní orgán účastníka řízení a toho, kdo je oprávněn předmětem ohledání nakládat. Otázkou ohledání provedeného dle § 38 správního řádu se zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 15. 9. 2005, č. j. 5 As 38/2004-74, publikovaném ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 745/2006. Nejvyšší správní soud dospěl k následujícím závěrům: *„Ohledání je jeden nejbezpečnějších důkazů umožňujících správnímu orgánu, aby si mohl na základě vlastního pozorování a přímého srovnání zjištěných skutečností s výsledky dosavadního šetření učinit potřebné závěry pro rozhodnutí. O ohledání jako o každém jiném důkazu musí být sepsán protokol, v něm musí být provedený předmět ohledání popsán, popř. se pořídí jeho náčrt nebo fotodokumentace. Účastníci řízení musí být k ohledání přizváni, mají právo klást otázky svědkům, popř. znalcům, jsou-li přítomni.“* S tímto závěrem se soud zcela ztotožňuje. Z uvedeného závěru jednoznačně vyplývá, že pokud žalobce byl vyloučen z provádění samotného ohledání dotčených staveb, byl zkrácen na svých procesních právech. Dle soudu důkaz ohledáním v předmětném případě nebyl proveden zákonným způsobem. Důkaz ohledáním je jednoznačně nutno provádět zhlédnutím předmětu dokazování při samotném ohledání za přítomnosti účastníků řízení tak, aby měli možnost přímo při ohledání poukazovat na z jejich pohledu významné skutečnosti hodné zaprotokolování, mohli klást otázky svědkům apod. Následné umožnění nahlédnout v rámci správního spisu do protokolu o ohledání a možnost vyjádřit se k němu nemůže nahradit možnost účasti účastníka řízení při samotném ohledání. K obdobným závěrům dospěl i Krajský soud v Hradci Králové ve svém rozhodnutí ze dne 29. 5. 2009, č. j. 30 Ca 166/2008-28 (tento soud sice vycházel z právní úpravy obsažené v zákoně č. 500/2004 Sb., správní řád, ale tato právní úprava se zásadně neodlišuje od právní úpravy ohledání aplikované v daném případě, a proto lze citovaný judikát plně zohlednit). S ohledem na výše uvedené dospěl soud k závěru, že v důsledku vyloučení žalobce z přímé účasti při ohledání předmětných staveb ve vlastnictví stavebnice došlo ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. k podstatnému porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

24. Dále se soud zabýval námitkou žalobce, že rozhodnutím správního orgánu I. stupně a rozhodnutím žalovaného bylo ve výrocích rozhodnuto pouze o části předmětu řízení a že ve vztahu k předmětu řízení nebyl respektován závazný právní názor odvolacího orgánu. K posouzení této námítky je nutné podrobněji přihlédnout k předchozím rozhodnutím správních orgánů v daném řízení. Otázkou vymezení předmětu řízení v dané věci se podrobněji zabýval Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu, ve svém rozhodnutí ze dne 19. 3. 2007, č. j. 282/UPS/2005, č. e. 47708/2007/Kop., ve kterém v pozici odvolacího správního orgánu v odůvodnění rozhodnutí uvedl v bodě „C1 Upřesnění předmětu řízení“ následující: *„Pro zjištění skutečného stavu věci UPS (zkratka použitá v rozhodnutí pro správní orgán, který rozhodnutí vydal – poznámka soudu) nařídil ohledání stavby, jejího okolí a ústní jednání. Na základě provedených důkazů UPS následně dospěl k závěru, že je nutné upřesnit předmět řízení tak, že předmětem správního řízení je soubor staveb skládající se ze zpevněné plochy v blízkosti stavby na p.p.č. „X“ a „X“, jímky na p.p.č. „X“ (včetně propojovacího kanal. potrubí) a propustku z nerez oceli včetně odvodňovacího příkopu na p.p.č. „X“ (vše v k.ú. „X“).“* Dále je v rozhodnutí uvedeno: *„Zpevněnou plochu do předmětu řízení UPS zařadil, protože se nachází přímo u stavby, byla se stavbou realizována ve stejném časovém období a především z toho důvodu, že se stavbou „Skladu“ přímo funkčně souvisí. Přes tuto zpevněnou plochu je totiž zajištěn přístup přes vnější dveře do jedné z místností skladu (vzdálenější od RD). Zároveň slouží k přístupu a příjezdu k ocel. vratům ve štítové stěně předmětné stavby (do stejné místnosti). Je tedy zřejmé, že byla realizována minimálně i z těchto důvodů. Skutečnost, že slouží rovněž i pro přístup a příjezd z pozemků do dvora u RD a stávající stavbě chléva, nepovažuje UPS za podstatnou a rozhodující.*
25. *Ve věci jímky bylo v průběhu ústního jednání samotnou stavebnicí konstatováno, že jímka byla budována cca v roce 1992 za účelem zachycení močky z ustájených zvířat. To rovněž dokazuje dochované stavebně technické provedení stavby (bet. odtokový kanálek ve spádu k jímce). Jímku do předmětu řízení navíc zařadil již Okresní úřad Ústí nad Labem, což je zřejmé z jeho opatření zn.: RR 440/2000/Ch.K./p, ze dne 15. 3. 2000. Obdobná situace je i u propojovacího kanalizačního potrubí z bet. kruhové jímky (jímky 1) do jímky obdélníkového půdorysu u stáv. stavby chléva (potrubí bylo realizováno společně s jímkou 1).*
26. *Do předmětu řízení naopak UPS nezařadil obdélníkovou jímku (jímku 2) v blízkosti stáv. stavby chléva. Zde se přiklonil k tvrzení stavebnice, že tato jímka byla vybudována současně se stavbou chléva (cca v roce 1972). To dokazuje nejen situování této jímky v blízkosti této stavby, ale i napojení této jímky na bet. kanálek ve chlévě. Užívání této stavby k ustájení a chovu hospodářských zvířat přitom nepopírá ani stavebnice, ani manželé Č.*
27. *Propustek z nerez oceli a související odvodňovací příkop UPS do předmětu řízení zařadil ze stejných důvodů jako zpevněnou plochu. Je totiž zřejmé, že stejně jako zpevněná plocha před vraty stavby, slouží propustek k řádnému příchodu a příjezdu k těmto vratům (a stavbě). Logicky lze tedy dovodit, že byl realizován za tímto účelem, a to v době výstavby skladu (po roce 1988). Tuto skutečnost dokazuje rovněž výpověď stavebnice při ústním jednání, kdy uvedla, že byl realizován cca v roce 1989. K propustku UPS pak přiřadil i navazující odvodňovací příkop, který odvádí povrchovou vodu při jarním tání sněhu a vydatnějších deštích z prostoru trafostanice (p.p.č. „X“). Že se jedná o uměle vytvořené dílo, dokazuje např. trasa příkopu, která se v pravém úhlu lomí směrem ke stavbě a ve vzdálenosti cca 430 cm od jihovýchodního rohu stavby se opět lomí v pravém úhlu a navazuje na nerez troubu propustku. Pro tato pravoúhlá zalomení příkopu přitom neexistuje nějaký důvod přírodního charakteru (např. existence skalního bloku apod.). Zjištěná trasa příkopu tedy dokazuje jeho umělý původ (nikoliv jeho Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.*

přirozený vznik). Tomu svědčí i ohledání dalších parcel níže po svahu (p.p.č. „X“ a „X“), kde nebyly shledány známky nějakého přirozeného koryta občasné vodoteče. Právě tento důkaz považuje UPS za podstatný, protože pokud by byl odvodňovací příkop přírodního původu a jednalo by se pak vlastně o koryto občasné vodoteče, muselo by toto koryto logicky vzniknout i na nižších parcelách, kde je průtok vody o něco větší a kde je větší i sklon terénu. Skutečnost, že odvodňovací příkop není přírodního původu, dokazuje rovněž výpověď svědka pana J. S., který jednoznačně existenci odvodňovacího příkopu před realizací propustku popřel. Rovněž i sama stavebnice při ústním jednání vypověděla, že část odvodňovacího příkopu nechali jednou prohloubit malým rypadlem. UPS rovněž považuje za logické, že jestliže odvodňovací příkop odvádí vodu z bet. propustku pod pozemní komunikaci na p.p.č. „X“, byl s největší pravděpodobností realizován po osazení tohoto propustku. Ten byl zrealizován před rokem 1993, jak vypověděl při ústním jednání pan E. starší. Jeho výpověď považuje UPS za důvěryhodnou, protože je členem stavební komise OÚ Malečov, která byla místně příslušná postupovat podle § 124 SZ (stavební zákon – poznámka soudu), a lze tedy předpokládat určitou objektivní znalost místních poměrů. Tuto výpověď potvrzují i panem Č. předložené fotografie (č. 6 a 7 fotodokumentace k vyjádření m. Č. ze dne 9. 7. 2004), jež zachycují stav p.p.č. „X“ v 05/1993 a na nichž je již vidět zrealizovaný bet. propustek pod komunikací na p.p.č. „X“. Časové určení se pak zhruba shoduje s časovým určením realizace nerez. propustku v roce 1989. Naopak výpověď stavebnice nepovažuje UPS za dostatečně věrohodnou, protože předmětný soubor staveb, v rozporu se SZ, vybudovala a má zájem na jeho zachování. Tento závěr UPS prokázala i skutečnost, že p. A. M. při ústním jednání, mimo jiné, vypověděla, že bet. propustek ukládal i pan S. Ten však při výsledku tuto skutečnost jednoznačně popřel. Neexistenci odvodňovacího příkopu dokazují rovněž fotografie předložené p. Č. UPS dne 20. 5. 2005. V této fotodokumentaci se jedná o fotografie na str. 6 až 9.

28. Na základě výše uvedeného považuje UPS za prokázané, že odvodňovací příkop byl proveden v době výstavby skladu. Vzhledem k této skutečnosti a k obecně uznávané zásadě, že terénní úpravy provedené se stavbou a z důvodu stavby se nepovažují z hlediska SZ za samostatné terénní úpravy ale za součást stavby, dospěl UPS k závěru, že i odvodňovací příkop je součástí stavby propustku (nerez trouba) a tedy i souboru staveb, který je předmětem dotčeného správního řízení o odstranění stavby.“
29. Následujícím rozhodnutím v předmětné věci bylo rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, ze dne 7. 12. 2010, č. j. 425/UPS/2010, JID 187949/2010/KÚÚK, kterým bylo účastníkům řízení oznámeno, že v řízení o odstranění souboru staveb označeného jako „Sklad k uskladnění hospodářských strojů a jejich příslušenství pro obhospodařování zemědělských pozemků stavebníka na st. p. č. „X“ v k. ú. „X“, zpevněné plochy v blízkosti stavby skladu na p. p. č. „X“ a „X“ v k. ú. „X“, jímky (včetně propojovacího kanalizačního potrubí) na p. p. č. „X“ v k. ú. „X“, a propustku z nerez oceli včetně odvodňovacího příkopu na p. p. č. „X“ v k. ú. „X“ tento orgán sám rozhodne jako správní orgán I. stupně. Ve výše uvedeném opatření proti nečinnosti byl jednoznačně stanoven rozsah předmětu řízení, ve kterém došlo k atrakci.
30. Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu (tentokrát jako správní orgán I. stupně), v prvostupňovém rozhodnutí ve věci samé k otázce předmětu řízení uvedl: „V daném případě KÚ ÚK, UPS (zkratka pro označení správního orgánu I. stupně – poznámka soudu), jako prvoinstanční orgán, provedl dne 29. 8. 2013 šetření na místě a zjistil, že plocha před objektem skladu je zpevněna obrusem a prostor je ozeleněn, na pozemku p.č. „X“ v k.ú. „X“ je proveden propustek z nerez oceli a nalézá se zde příkop v délce cca 40 m a hloubky cca 60 cm a za propustkem se nalézá stružka délky cca 20 m. Na podkladě výše Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

uvedeného prvoinstanční orgán vyhodnotil, že prostor před objektem skladu není zpevněnou plochou, neboť pouhé zpevnění stávajícího pozemku šotolinou či obrusem není novým využitím území, jež by vyžadovalo rozhodnutí dle § 32 odst. 1 písm. b) stavebního zákona (využití pozemku se nemění), není stavbou, která by vyžadovala ohlášení stavebnímu úřadu či vydání stavebního povolení podle stavebního zákona a ani není terénní úpravou ve smyslu § 71 stavebního zákona (nemění se vzhled prostředí nebo odtokové poměry). Dále vyhodnotil, že uvedená strouha a propustek a stružka za propustkem nejsou součástí vedeného řízení o odstranění stavby, a to zejména na základě stanoviska Magistrátu města Ústí nad Labem, odboru životního prostředí (dále jen MmOŽP), zn.: OŽP 50801/V-8472/05/Ba, e. č. 104051/05 ze dne 6. 10. 2005 k nařízení ohledání výše uvedené stavby v odvolacím řízení, jehož obsah odvolací orgán v řízení o odvolání proti rozhodnutí MmUL SO č. j.: SO/S/vl.375/03/Ja ze dne 8. 3. 2005 pominul. V obsahu stanoviska Mm OŽP mimo jiné uvedl, že jsou mu místní poměry v Němčí u Malečova dobře známy z jeho předchozích šetření, kdy nebylo zjištěno porušení zákona č. 245/2001 Sb., o vodách, ve znění pozdějších předpisů, porušování povinností na úseku vodního hospodářství nevyplynulo ani z vyžádaných dokladů a dokumentů, které stavebnice předložila a odvolací řízení o odstranění stavby se přímo netýká zájmů chráněných zákonem č. 254/2001 Sb., o vodách, ve znění pozdějších předpisů. Při svých šetřeních na místě MmOŽP musel existenci strouhy, propustku a stružky zjistit. Ve svém stanovisku k řízení o odstranění stavby ale jejich existenci neuvádí, nepovažuje je za součást nepovolené stavby „Sklad k uskladnění hospodářských strojů a jejich příslušenství pro obhospodařování zemědělských pozemků, včetně betonové jímky“. Ani prvoinstanční orgán nezjistil, že by strouha, propustek a stružka měly přímou souvislost s nepovolenou stavbou „Sklad k uskladnění hospodářských strojů a jejich příslušenství pro obhospodařování zemědělských pozemků, včetně betonové jímky“. Z uvedeného důvodu v současnosti nelze akceptovat zjištění KÚ ÚK, UPS, jako odvolacího orgánu, ze dne 22. 9. 2005 a proto se KÚ ÚK, UPS, jako prvoinstanční orgán zpevněnou plochou, propustkem, příkopem a stružkou v rámci řízení o odstranění stavby nezabýval a výzvu MmUL SO č.j.: MM/SO/S/41355/2008/Ja ze dne 20. 1. 2010 k doložení podkladů k těmto objektům považuje za bezpředmětnou. Uvedeným příkopem, propustkem a stružkou se musí zabývat příslušný stavební úřad, což v daném případě je MmÚL SO.“ Žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím bez dalšího závěry správního orgánu I. stupně potvrdil s tím, že správní orgán I. stupně postupoval na základě nově zjištěného skutkového stavu a svůj postup náležitě zdůvodnil.

31. K výše citovanému soud uvádí, že správní orgán I. stupně při změně názoru ohledně předmětu řízení odkazoval na nově zjištěný skutkový stav, a zejména na zjištění učiněná v rámci ohledání provedeného dne 29. 8. 2013, ovšem neuvedl, k jakým změnám došlo na předmětných stavbách oproti stavu zjištěnému ohledáním provedeným v rámci předcházejícího odvolacího řízení dne 22. 9. 2005, ze kterého mimo jiné vycházel odvolací orgán při stanovení předmětu řízení v rozhodnutí ze dne 19. 3. 2007, č. j. 282/UPS/2005, č. e. 47708/2007/Kop. Správní orgán I. stupně se ani nikterak nevypořádal s obsáhlou argumentací obsaženou ve výše citovaném rozhodnutí odvolacího orgánu ve vztahu k závěru, že zpevněná plocha v blízkosti stavby skladu na p. p. č. „X“ a „X“ v k. ú. „X“ je předmětem stavebního řízení, a ještě obsáhlejší argumentací, proč je předmětem daného řízení propustek z nerez oceli včetně odvodňovacího příkopu na p. p. č. „X“ v k. ú. „X“. Správní orgán I. stupně pak za nově zjištěný skutkový stav označoval i stanovisko Magistrátu města Ústí nad Labem, odboru životního prostředí ze dne 6. 10. 2005, sp. zn. OŽP 50801/V-8472/05/Ba, e. č. 104051/05, k nařízení ohledání výše uvedené stavby v odvolacím řízení, které ovšem bylo doručeno správním orgánům před vydáním výše

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

citovaného rozhodnutí odvolacího orgánu ze dne 19. 3. 2007. Nelze proto toto stanovisko považovat za nové skutkové zjištění. Z obsahu správního spisu rovněž vyplývá, že se toto stanovisko nikterak nezmiňuje o předmětných stavbách, natož aby se vyjadřovalo k otázce, zda tyto stavby souvisejí se stavbou „Sklad k uskladnění hospodářských strojů a jejich příslušenství pro obhospodařování zemědělských pozemků, včetně betonové jímky“. Soud zdůrazňuje, že z absence uvedených skutečností v předmětném stanovisku Magistrátu města Ústí nad Labem, odboru životního prostředí, nelze dovodit, že by předmětné stavby nesouvisely se stavbou „Sklad k uskladnění hospodářských strojů a jejich příslušenství pro obhospodařování zemědělských pozemků, včetně betonové jímky“, jak to činí správní orgán I. stupně. Rovněž správní orgány v předmětném řízení nikterak nezduvodnily, proč by uvedené stanovisko mělo zpochybňovat zjištění opatřená odvolacím orgánem v rámci ohledání provedeného dne 22. 9. 2005. Dle soudu jediné vyjádření obsažené v předmětném stanovisku, které má relevanci k předmětnému stavebnímu řízení, je informace, že „*odvolací řízení o dodatečném povolení stavby se přímo nedotýkájí zájmů chráněných zákonem č. 254/2001 Sb., nebo zákonem č. 274/2001 Sb.*“ Pro úplnost soud na tomto místě připomíná, že ohledání provedené dne 29. 8. 2013, jak bylo již výše uvedeno, bylo stiženo zásadní vadou řízení. Argumentaci správního orgánu I. stupně považuje soud vzhledem k výše uvedenému za zcela nedostačující k odůvodnění změny předmětu řízení, který v rámci předcházejícího řízení vymezil odvolací správní orgán. Žalovaný pak bez dalšího postoj správního orgánu I. stupně plně aproboval. V nedostatku odůvodnění změny názoru na rozsah předmětu řízení tedy soud spatřuje vadu řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. spočívající v nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů.

32. K námitce žalobce, že nebylo v předmětném řízení rozhodnuto o celém předmětu řízení, uvádí soud, že i tuto námitku shledal důvodnou. Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu platí, že „*[v] rozhodnutí, kterým se správní řízení končí (§ 67 odst. 1 a § 68 odst. 2 správního řádu z roku 2004), je správní orgán zásadně povinen rozhodnout o celém předmětu řízení*“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 8. 2013, č. j. 4 As 34/2013-24, dostupný na www.nssoud.cz). Shodný požadavek vyplývá i ze starší judikatury správních soudů: například Vrchní soud v Praze ve svém rozsudku ze dne 30. 5. 2002, č. j. 7 A 4/2000-33, vyslovil, že „*[j]e povinností správního orgánu rozhodnout o celém předmětu řízení, který byl vymezen návrhem na zahájení správního řízení a ve výroku rozhodnutí to také jednoznačně a srozumitelně vyjádřit ...*“ S těmito názory se zdejší soud plně ztotožňuje s tím, že uvedenou judikaturu lze uplatnit i ve vztahu k řízení vedenému dle správního řádu z roku 1967.
33. Závěry správního orgánu I. stupně o zúžení předmětu řízení nenašly žádný odraz ve výroku samotného rozhodnutí. Pokud správní orgán dospěl k závěru, že zpevněná plocha v blízkosti stavby skladu na p. p. č. „X“ a „X“ v k. ú. „X“ nemůže být předmětem daného řízení, protože se vůbec nejedná o stavbu, která by podléhala řízení dle stavebního zákona, měl tento svůj závěr vtělit do výroku rozhodnutí, neboť pouze výrok správního rozhodnutí je závazný. Vzhledem ke skutečnosti, že řízení o dodatečném povolení stavby je řízením zahajovaným na návrh, měl správní orgán I. stupně, pokud se domníval, že předmětná zpevněná plocha vůbec není předmětem stavebního řízení, návrh na dodatečné povolení ve vztahu k této zpevněné ploše zamítnout. Správní řád v § 30 totiž umožňuje pro odpadnutí důvodů zastavit pouze řízení zahajovaná z úřední povinnosti. Dle úpravy obsažené ve správním řádu bylo nutno postupovat tak, že pokud účastník řízení požadoval něco, v čem mu správní orgán nemohl vyhovět (typicky žádost o povolení stavby v rámci stavebního řízení ve vztahu k něčemu, co není předmětem řízení dle stavebního zákona),

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

nezbývá správnímu orgánu než návrhu nevyhovět, a tedy návrh zamítnout. Takto však správní orgán I. stupně nepostupoval a jeho pochybení žalovaný v rámci odvolacího řízení neodstranil.

34. Obdobnou vadou je pak zatížen závěr správního orgánu I. stupně, že příkopem, propustkem a stružkou se musí zabývat příslušný stavební úřad, kterým je Magistrát města Ústí nad Labem, stavební odbor. Z vymezení předmětu řízení ve výše citovaném opatření proti nečinnosti, kterým si Krajský úřad Ústeckého kraje atrahoval předmětné stavební řízení, jednoznačně vyplývá, že mimo jiné předmětem atrahovaného řízení byl i propustek z nerez oceli včetně odvodňovacího příkopu na p. p. č. „X“ v k. ú. „X“. Pokud správní orgán I. stupně dospěl k závěru, že předmětné stavby mají být předmětem samostatného stavebního řízení, k němuž je věcně a místně příslušný jiný správní orgán, měl tento závěr opět nalézt odraz ve výroku správního rozhodnutí, kde by správní orgán I. stupně rozhodl o postoupení řízení ohledně těchto staveb příslušnému správnímu orgánu. Pouhé konstatování právního názoru v odůvodnění rozhodnutí je zcela nepostačující.
35. Soud ve skutečnosti, že závěry správních orgánů ohledně zpevněné plochy v blízkosti stavby skladu na p. p. č. „X“ a „X“ v k. ú. „X“ a propustku z nerez oceli včetně odvodňovacího příkopu na p. p. č. „X“ v k. ú. „X“ nenašly odraz ve výroku správních rozhodnutí, spatřuje porušení ustanovení § 47 odst. 2 správního řádu, kde je stanoveno, že výrok obsahuje rozhodnutí ve věci. Jedná se o vadu řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s., neboť jde o podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.
36. Dalšími námitkami žalobce se soud již nezabýval, neboť dospěl k závěru, že výše uvedené vady řízení jsou takového charakteru, že pokud by se soud zabýval dalšími meritorními námitkami žalobce, předjímal by závěry, které přísluší k rozhodnutí příslušným správním orgánům a se kterými se právní orgány v pokračujícím správním řízení budou muset vypořádat. Proto považoval soud vypořádání těchto žalobních námitek za předčasné.
37. Soud nepřistoupil k nařízení jednání v předmětné věci, přestože žalobce je požadoval, neboť rozhodl o zrušení žalobou napadeného rozhodnutí pro vady řízení bez jednání v souladu se zákonným zmocněním zakotveným v ustanovení § 76 odst. 1 s. ř. s.
38. S ohledem na výše uvedené soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil pro vady řízení spočívající v nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů rozhodnutí ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a podstatných porušeních ustanovení o řízení před správním orgánem, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. a vrátil mu věc k dalšímu řízení. V dalším řízení bude pak správní orgán podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který byl vysloven v tomto zrušujícím rozsudku. Současně soud přistoupil v souladu s § 78 odst. 3 s. ř. s. i ke zrušení rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 19. 3. 2014, č. j. 425/UPS/2010-30, neboť výše uvedené vady řízení zatěžovaly i toto rozhodnutí.
39. Jelikož žalobce měl ve věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalovanému zaplatit žalobci do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení o předmětné žalobě v celkové výši 3 000 Kč odpovídající zaplacenému soudnímu poplatku.
40. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení, neboť podle § 60 odst. 5 s. ř. s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil, a v předmětném řízení nebyly

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

soudem osobám zúčastněným na řízení uloženy žádné povinnosti. S ohledem na zavedenou praxi krajských soudů a Nejvyššího správního soudu (srov. např. jeho rozsudek ze dne 19. 8. 2016, č. j. 4 As 56/2016 - 53, ze dne 14. 5. 2015, č. j. 3 As 85/2015 - 8, ze dne 24. 2. 2016, č. j. 3 As 220/2015 - 49, ze dne 16. 12. 2015, č. j. 4 As 223/2015 - 43, ze dne 6. 10. 2015, č. j. 8 As 171/2014 - 67, nebo ze dne 6. 8. 2015, č. j. 10 As 43/2015 - 49, vše dostupné na www.nssoud.cz) soud v dané situaci nezahrnul vypořádání nákladů řízení osob zúčastněných na řízení do výroku a zabýval se jím toliko v odůvodnění tohoto rozsudku.

41. Pro úplnost soud podotýká, že otázkou nicotnosti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 9. 2011, č. j. 26368/2011-83/1820, kterým bylo rozhodnuto v otázce podjatosti Ing. M. K., se nezabýval, neboť posouzení této otázky nebylo předmětem tohoto soudního řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 17. října 2018

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.